

“KYA’NIN ŞARKI SÖYLEDİĞİ YER”

Yapım Notları

Çok satan romandan uyarlanmış büyüleyici bir gizem... Kya'nın Şarkı Söylediği Yer, Kuzey Carolina'nın tehlikeli bataklıklarında tek başına büyüyen, ailesi tarafından terk edilmiş bir kızın, Kya'nın hikâyesini anlatıyor. Yıllarca, “Bataklıkta Yaşayan Kız” hakkındaki söylentiler Barkley Cove sakinlerinin en sevdiği konu oldu, bu söylentiler zeki ve duygusal Kya'nın kasabadan uzak durmasına neden oldu. Kasabadan iki genç adamla yakınlaşan Kya kendisini dış dünyaya açar, Kya için kasabanın sıradan dünyasına dair her şey yeni ve şaşırtıcıdır; ancak gençlerden biri ölü bulunduğu anda, kasaba sakinleri tarafından Kya baş şüpheli olarak gösterilir. Dava ilerledikçe, gerçekte ne olduğu giderek belirsizleşir ve davanın seyri bataklığın sakladığı birçok sırrı ortaya sermek üzeredir.

3000 Pictures, Harper Collins Publishers ile birlikte bir Hello Sunshine yapımı olan KYA’NIN ŞARKI SÖYLEDİĞİ YER’i sunar. Filmin başrollerini Daisy Edgar-Jones, Taylor John Smith, Harris Dickinson, Michael Hyatt, Sterling Macer, Jr. ve David Strathairn paylaştı. Yönetmenliği Olivia Newman, filmin yapımcılığını ise Reese Witherspoon ve Lauren Neustadter üstlendi. Lucy Alibar senaryoyu Delia Owens'ın romanından uyarladı. Filmin başyapımcıları ise Rhonda Fehr ve Betsy Danbury'dir. Filmin görüntü yönetimi Polly Morgan’a, ASC, kurgusu Alan Edward Bell’e, ACE ait. Sanat yönetmeni Sue Chan olan filmin kostüm tasarımcısı Mirren Gordon-Crozier'dir. Filmin müzikler ise Mychael Danna'ya ait.

FİLM HAKKINDA

Kya'nın Şarkı Söylediği Yer'in hikâyesinin sinemaya olan yolculuğu, aynı zamanda Hello Sunshine yapım şirketinin de sahibi olan akademi ödüllü ünlü oyuncu Reese Witherspoon'un yazar Delia Owens'ın müsveddelerini okumasıyla başladı. “Romanı bir günde okudum. Elimden bırakamadım” diyor Witherspoon. “Kya'ya ana karakter olarak âşık oldum, kırsal bir bölgede büyüyen ama toplum tarafından dışlanmış bu küçük kız kendini kurtarmak ve hayatta kalmak için bir yol bulmaya çalışıyordu. Küçük kızın hayatına giren iki erkekle yaşadığı deneyimler hem çok dokunaklı hem de ürkütücüydü. Delia Owens'ın kitabı öylesine kendine has ki okuyucu olarak gerçekten böyle kırsal bir bölgede büyümüş gibi hissediyordunuz.”

Filmin yönetmeni Olivia Newman, “Delia bu kitapla klasik, zamansız bir hikâye yarattı” diyor. “Bu bir aşk hikâyesi, bu film mazlumlar hakkında... Aynı zamanda bir cinayet filmi, bu bir ceza davası hakkında... Film kişisel bir dramı bir gizemle birleştiren özgün bir yapıya sahip... Kitabın başarısını ona sadık bir uyarlamayla onurlandırmak istedik. Kitabın taşıdığı fikri ve okuyucuların kitaptan aldığı duyguyu korumak konusunda titiz davranan çoğunluğu kadınlardan oluşan yönetici, yazar ve yapımcılarla dolu bir ekiple çalıştığım için çok mutluyum.”

Edebiyat dünyasında bir fenomen haline gelen bir kitap bu. Witherspoon kitabı, Reese'in Kitap Kulübü için seçtiğinde kitap bir anda listenin zirvesine fırladı ve 191 hafta zirvede kalarak bir rekor kırdı. Kitap toplamda 12 milyonun üzerinde kopya satarak 2019 ve 2020'nin en çok satan kitabı oldu ve New York Times'ın kurgusal alandaki en çok satanlar listesinde en uzun süre zirvede yer alan kitap oldu.

Kitabın popülaritesi Taylor Swift'i bu film için özgün bir şarkı yaratmaya ve bu şarkıyı seslendirmeye teşvik etti. Witherspoon, “Taylor Swift'in filmin karakterleri hakkında film için bir şarkı yazması, alabileceğimiz en büyük hediyeydi” diyor. “Taylor'ın ekibinden, Taylor'ın

filmin pek çok unutulmaz unsurunu içeren Carolina adlı şarkıyı yazdığını bildiren bir telefon aldık. Şarkıya neyin ilham verdiği ve nasıl yazdığı hakkında Taylor'la birkaç kez konuştum. Açıkçası Taylor, Amerikan etnik ve country müziği hakkında çok şey bilen iyi bir söz yazarı ve şarkıyı bu film için bu kadar mükemmel yapan şey de Taylor'un bu türleri sevmesi ve takdir etmesi. Kim muhteşem, akıldan çıkmayan bir Taylor Swift şarkısını sevmez ki?"

Swift filmin şarkısını bestelerken filmin geçtiği döneme ait enstrümanları kullandı. Swift, filmin uyarlandığı kitap için yıllar önce okuduğumda içinde kaybolduğum bir kitap" diyor. "Harikulade Daisy Edgar-Jones'un başrolde olduğu ve yapımcılığını zeki Reese Witherspoon'un yaptığı bir filmin yapım aşamasında olduğunu duyar duymaz, bu filmde müziğimle yer almak istediğimi biliyordum. 'Carolina' şarkısını tek başıma yazdım ve arkadaşım Aaron Dessner'dan yapımcılığını üstlenmesini istedim. Bu büyüleyici hikâyeye uygun, akıldan çıkmayan ve ruhani bir şey yaratmak istedim."

Kya'nın Şarkı Söylediği Yer'in merkezinde, hakkında çok az şey bilinen ama daha fazlası tahmin edilen, uydurulan Kya Clark - "Bataklıkta Büyüyen Kız" yer alıyor. Bir zamanlar okulun Amerikan Futbolu Takımı'nın yıldız oyuncusu olan ve başarılı bir otomobil dükkânının varisi, Chase Andrews bataklıkta ölü bulunduğu, kasaba halkının çoğu Kya'yı suçlar. Kasabada yaşayan avukat Tom Milton, Kya'nın hayatını kurtarmaya çalışırken, ailesi tarafından terk edilen ve bataklıkta tek başına yaşamaya bırakılan Kya hakkındaki gizemler yavaş yavaş ortaya çıkmaya başlar. Kya'nın geçmişini şekillendiren iki aşk vardır ve doğada canlıların hayatta kalmak için gideceği yollar...

Kya'yı oynayan Daisy Edgar-Jones, "Kasaba halkı en başından beri Kya'ya çok kötü davranıyor" diyor. "Kya'nın kendi sözleriyle: Kasabalarının Kya'ya davranış şekli Kya'dan daha fazla kasabalılarla ilgili. Kasabalıların Kya hakkındaki düşünceleri Kya'yı bir insandan daha fazla bir mit haline getirir. Suyun altında yaşayan efsanevi "Bataklıktaki Kız" fikrine kendilerini kaptırırlar. Kasabalılar, Kya'nın yardım etmekten kaçındıkları terk edilmiş bir genç kadın olduğunu anlamıyorlar. Bu yüzden Chase ölü bulunduğu, önce Kya'dan şüphelendiklerini düşünüyorum."

Kya'nın Şarkı Söylediği Yer'in gerçek başlangıcı, vahşi yaşam hakkında çalışan bir doğa bilimcisi olan Owens'ın çok başarılı kariyerini bitirmesi ve yazdığı bilim kitapları yerine kurgusal bir roman yaratmak istemesine dayanıyor.

Owens, “Hayatımda yaşadığım her şey bu hikâyenin yaratılmasına yol açtı” diyor. “Kitabımın ilham kaynağı ben çocukken başladı. Ağaçlar arasında büyüdüm, gerçek ormanda. Çok küçükken annem ormana gitmem için beni cesaretlendirirdi. Olabildiğince uzağa gitmemizi istedi. 'Kerevitlerin şarkı söylediği yere gidin' diyen annemdi. Elbette, kerevitler gerçekten şarkı söylemezler. Ama bununla kastettiği, doğayı doğanın içinde deneyimlememizi istediğiydi. Vahşi doğada kendi başınıza yeterince uzağa giderseniz ve sizden ve doğadan başka bir şey yoksa kerevitlerin şarkısını yani bataklığın sesini duyacaksınız.”

“Vahşi şeylerden ilham alırdım. Böcekleri toplardım. Tüpleri toplardım. Bunlar kitabı okuyanlara tanıdık geliyor mu?” Owens konuşmaya devam ediyor. “Eve mermilerle değil, taşlarla dönerdim. Annem de yaptıklarımı teşvik etti.”

Yazmayı sevmesine rağmen, Owens bilimi kendisine kariyer olarak seçti ve Georgia Üniversitesi'nden zooloji alanında lisans derecesi ve Davis'teki California Üniversitesi'nden hayvan davranışları üzerine doktora derecesi aldı. Afrika'nın vahşi doğasında yirmi yıldan fazla yaşayıp çalışarak sevdiği hayvanları inceledi ve sonunda bu gözlemlerini ve deneyimlerini ortak yazarı olduğu çok satan üç bilim kitabında topladı.

Owens, “Afrika'nın farklı bölgelerinde tek başına yaşayan bir vahşi yaşam biyologu olarak geçirdiğim hayatım da bu hikâyeye ilham verdi” diyor. “İnsan doğasını doğadan öğrenebiliriz. Doğanın bir parçası olduğumuzu unutuyoruz. Biz doğadan ayrı değiliz. Doğayla, çoğu insanın sahip olduğumuzu bilmediği gerçek bir bağımız var.”

Owens, “Doğa Ana hakkında konuşuyoruz, ancak doğaya gerçekten annemizmiş gibi davranmıyoruz ve bu gerçeği hatırlamak önemli” diyor. “Umarım seyircinin bu filmde alacağı

şeylerden biri de doğa, bataklık ve çevre sahnelerinin kendisini bir ödül olarak kabul etmeleridir. Bataklığın çılgılığı büyük perdeden duyulmalıdır.”

Hello Sunshine Film ve Televizyon Bölümü Başkanı, yapımcı Lauren Neustadter, “Reese'in bana bu kitaptan ilk bahsettiği zamanı hatırlıyorum” diyor. “Kya'yı sevdik, onun dünyasını sevdik, Kya'nın her şeye rağmen hayatta kalma hikâyesini sevdik. Bir film olarak düşünülünce cazip olan pek çok şey vardı. Hikâyenin geçtiği doğa, fon olarak özellikle muhteşem ve hikâye destansı bir yapıda. Bataklığın kendisi ise inanılmaz derecede sinematografik. Yemyeşil coğrafya ve ayrıca Kya'nın yaşadığı dünya, lagün, kumsal tüm ortamlar inanılmaz derecede güzel ve romantik. Ve sonra Kya'nın kendisi sıra dışı bir karakter - alışılmadık bir kadın protagonist ve kesinlikle kendi hikâyesinin kahramanı. Bu olağanüstü kadını böylesine orman gibi güzel bir fonda görmek, doğası gereği sinematografikti ve bu kadını büyük perdeye taşımak mükemmel hissettirdi.”

Owens, “Reese Witherspoon olmasaydı kitabım nerede olurdu bilmiyorum” diyor. “Önce Reese'in Kitap Kulübü, ardından En Çok Satanlar listesi ve şimdi de bu film. Reese bu kitap için çok şey yaptı, sadece bunun için de değil, birçok kitap ve de onların yazarları için.”

Elizabeth Gabler, 3000 Pictures'daki ekibiyle birlikte *The Devil Wears Prada, Marley & Me, The Fault in Our Stars, Water for Elephants, Love, Simon, The Hate U Give, Woman in the Window, Hidden Figures, and Life of Pi* başarılı projeleri geliştirdi ve yapımcılığını üstlendi. Edebiyata dair güçlü tutkuları Sony Pictures Entertainment'ın bir bölümü olan 3000 Pictures'ı Kya'nın Şarkı Söylediği Yer gibi olağanüstü romanları sinema perdesine taşıma konusunda motive ediyor. Gabler, "Hepimiz 3000 Pictures'da çalışan açgözlü okuyucularıyız ve edebiyata olan sevgimiz bize uyarılama yapabilmemiz için çok sayıda harika hikâyeyle tanışma fırsatı sağlıyor" diyor. “Bunun Sony Pictures için yaptığımız ilk sinema filmi olması bizi heyecanlandırıyor ve onurlandırıyor. Kya'nın Şarkı Söylediği Yer okuyucuları Kya'nın dünyasına, bereketli ve harikulade bataklığın manzarasına taşıyarak ve onları Barkley Cove adlı küçük kasabanın sakinleriyle tanıştırmak

dünyanın her tarafındaki insanların kalplerini ve zihinlerini ele geçirdi. Roman bize Kya karakteri ile gerçekten sempatik bir kadın kahramanı yoğun bir aşk hikâyesi ve bir cinayet gizemi ile birlikte sundu, bu gerçekten de epik ve klasikleşecek bir film için bulunmaz bir karışımdı.

Gabler, daha önce Delia Owens’ın kurgusal olmayan kitaplarından birini film olarak geliştirmek için Owens ile birlikte çalıştığından, Owens’ın ilk kurgusal romanını da önceden biliyor ve takip ediyordu. Gabler, "Delia Owens'ı çok uzun zamandır tanıdığım için çok şanslıyım" diyor. Delia, yeni ve çağrışımlardan beslenen üslubuyla bu romanda eşsiz bir şey yarattı. Roman sürükleyici çünkü çok gerçek hissettiriyor. Çocukken Delia, vahşi doğada ve bataklıkta dolaşarak oradaki canlılarla bir bağ kurdu ve bu bağı vahşi yaşam hakkında çalışan bir bilim insanı ve doğa bilimci olarak yaşamı boyunca sürdürdü. Delia, tüm deneyimlerini Kya karakterini ve romanını yaratmak için kullanıyor.”

Gabler, kitabın bu kadar çok kişiye erişmesinin sebeplerini ele aldığı temalar ile ilgili olduğunu söylüyor. Gabler, Kya’nın Şarkı Söylediği Yer’in insanların uzun zamandır beklediği bir şey olduğunu düşünüyorum" diye devam ediyor. “Umuda ihtiyacı olan bir dünyada bir umut hikâyesi ve bir hayatta kalma hikâyesine ihtiyaç duyan bir dünyada hayatta kalma hikayesi.”

Kya’nın Şarkı Söylediği Yer’in haklarını sahip olan Gabler, filmi yapmak için Witherspoon ve Hello Sunshine şirketine ulaşıyor. Gabler sonrasında 3000 Pictures markasıyla kendi şirketini kurduğunda projeyi Sony Pictures'a getiriyor. Gabler, yapımcılar hakkında ”En sevdiğimiz ortaklarımız arasındalar" diyor. “Onlar ailemizden biri gibiler – birbirimizle her çalıştığımızda bu karşılıklı olarak bizlere yarar sağladı. Bu film sadece 3000 Pictures’ın ilk uzun metrajlı filmi değil, aynı zamanda Hello Sunshine’ın da ilk filmi ve bu mükemmel bir durum.”

Hello Sunshine ekibinin, romanı bir filme uyarlaması için tamamen kadınlardan oluşan bir yapım ekibiyle ve çoğunluğu kadınlardan oluşan bir teknik ekiple çalışması rastlantı değil. Witherspoon,”Hello Sunshine’da, filme daha önce görülmemiş yeni bir bakış açısı ve hikâyeler

getirecek kadın yapımcılar bulmaya odaklandık" diyor. "Bu filmde kadınlar, karakterlerin diğer insanlarla ilişkilerine odaklanan zengin bir dünya inşa ettiler."

Yönetmen Olivia Newman, "Kya'nın Şarkı Söylediği Yer, bir sinemacının rüyasının gerçekleşmesidir" diyor. "Filmin merkezinde, perdede daha önce hiç görmediğimiz inanılmaz bir kadın kahraman var. Hassas ve duygusal ama aynı zamanda güçlü ve dirençli bir kadın... Ve onun hikâyesi birden fazla türü barındırıyor: Bu bir aşk hikâyesi... Bu bir cinayet filmi... Bu bir hayatta kalma hikâyesi... Kitabı ve sonrasında senaryoyu okuduğumda, bu metinlerin bir sinemacı olarak keşfetmek için sabırsızlandığım tüm bu farklı dünyaları ve hikâye unsurlarını içerdiğini gördüm."

"Bence herkes kişisel olarak Kya ile özdeşlik kurabilir. Hepimizin içinde biraz Kya var," diye devam ediyor Newman. "Ama daha önce ekranda Kya gibi bir karakter gördüğümüzü sanmıyorum, en azından bu şekilde değil. Kya'nın Şarkı Söylediği Yer, her şeye rağmen ayakta kalmak hakkında bir hikâye... Sevginin ve insanlar arasında kurulan bağın insanoğlunun hayatta kalmasının ne kadar merkezinde olduğuyla ilgili. Başkaları inanmazken sizin kendinizin değerine inanmanızla ilgili bir hikâye... Bu hikâye hayatta kalmakla ve doğadaki yasaların her zaman toplumun yasalarıyla aynı olmadığıyla ilgili..."

Düşler Diyarı'nın (Beasts of the Southern Wild) Oscar adayı ortak senaristi Lucy Alibar için bataklıktaki kuralları anlatmak, Kya'yı bir karakter olarak ifade etmenin bir parçasıydı. Alibar, "Onu büyüten şey bataklık oldu, onu hayatta tutan şey. Kitapta geçen haliyle, 'Bataklık onun annesi oldu'" diyor. "Kya'nın kişi ve karakter olarak kim olduğunu anlamak için doğa çok önemlidir. Kya vahşi doğayı gözlemler ve ondan öğrenir."

Senarist Alibar'a göre, Kya'nın karakterinin bir diğer yönü de Chase'in neden öldüğü ile ilgilidir. Alibar, cinayetin sadece bir senaryo unsuru olmadığını söylüyor "Cinayetin gizeminin Kya'nın gizeminin bir parçası olması çok önemliydi" diyor. "Başka bir deyişle, cinayetin kendisi izlemek için heyecan verici bir seyirlik olması amacıyla değil; seyirciye Kya'nın gerçekten kim olduğu ve yolculuğunun ne olduğu hakkında bir şeyler öğretmesi için gereklidir.

Chase'in nasıl öldüğünün gizemini çözerken, Kya'nın kim olduğu, hayatta kalmayı nasıl öğrendiği ve bataklıkta kendine nasıl bir hayat kurduğunun gizemini de çözüyoruz."

KARAKTERLER HAKKINDA

Kya Clark rolüne hayat veren Daisy Edgar-Jones, "Kya'da sevdiğim en önemli şey, ne kadar dayanıklı olduğu" diyor. "Chase ile ilişkisi kötü bir şekilde bitiyor. Chase bataklıkta ölü bulunduğunda, Kya cinayet suçlamasıyla mahkemeye çıkıyor. Duruşma sırasında tüm gözler onun üzerinde, ancak o inanılmaz bir dayanıklılık gösteriyor ve güçlü duruyor, her şeye rağmen doğaya karşı olan merakını ve onla olan bağlantısını sürdürüyor."

Edgar-Jones, "Kya doğanın karanlık bir yanı olmadığını, sadece onunla mücadelenin yaratıcı yollar gerektirdiğini söylüyor" diyor. "Ailesi ve onu terk eden insanlardan tarafından çok fazla hayal kırıklığına uğratılan Kya için, ona her zaman sadık olan tek şey doğanın kendisiydi. Doğa, Kya için her zaman orada ve bence doğa Kya'nın ailesi oldu."

Witherspoon, "Daisy Edgar-Jones, hayatınızda bir kez görebileceğiniz bir yetenek" diyor. "Kendisini pek çok farklı karaktere dönüştürebilir. Bu performansta onun kırılganlığını ve vahşi yanını aynı anda hissediyorsunuz. Daisy ve Livi, bazen küçük ve içsel bir oyunculuk bazen de öfke dolu ve vahşi bir performans yaratmak için birlikte çalıştılar. Hile yok, yalan yok, Daisy Edgar-Jones sadece karakter kimse o oluyor. Ve şunu söylemeliyim ki, Güney aksanı konusunda oldukça katıyım ve Daisy, yerel dile ve Delia'nın yazım tarzına gerçek bir saygı duyarak, çok güzel bir şekilde karakterin içine girdi."

Neustadter, "Karakterin tüm farklı yönlerini kapsıyordu" diyor Edgar-Jones hakkında. "Duyarlı ama güçlü... O gizemli... O romantik... Edgar'ın Kya ile çok nadir görülebilen ve muhteşem bir içsel bağlantı kurduğunu hissediyorum."

Doğuştan bir Londralı olan Edgar-Jones, role hazırlanmak için kendisini Kya Clark olarak yeniden yaratmak zorunda kaldı. Karakterin fiziksel gücü için çalışmalı, bataklıkta tekne kullanma becerisi edinmeli, çizim ve boyama ve tabii ki Carolina aksanını öğrenmeliydi.

Edgar-Jones, “Kitabı tekrar ve tekrar okudum” diyor. “Senaryoyu aldığımda, içinde olduğum her sahneyi gözden geçirdim ve sahnenin önemli kısımlarını sayfanın yanına yazdım, bu gerçekten yardımcı oldu. Tekne gezintisi ve bataklık, yaban hayatı ve coğrafya hakkında çok şey öğrendim.”

Edgar-Jones, Londra aksanını gizlemek ve Kuzey Carolina sahilinde yaşayan yirminci yüzyıl ortasında yaşamış Amerikalı bir kadın gibi konuşmak için diyalekt koçu Francie Brown ile çalıştı. Edgar-Jones, “Aksanlarla çalışmayı seviyorum çünkü kendi sesimle oynamak, oyunumun farkında olmamı sağlıyor” diyor. “Kya karakterini farklı yaşlarda oynadığım için, Kya'nın 15'den 20'ye sonra 23'e sesindeki ince farkları ifade etmek önemliydi. Bu değişim benim karaktere ulaşmam için önemliydi, çünkü Kya'nın sesinde benim sesimde olmayan değişik bir yumuşaklık var, bu farklılık kendimi karakterden ayırmam için de önemliydi.”

Kya yetenekli bir sanatçı olduğu için Edgar-Jones, Kya'nın filmdeki resimlerinin çoğunu da çizen sanat yönetmeni Kirby Feagan ile birlikte çalışarak resim becerilerini geliştirdi. “Kirby ile çalışırken harika zaman geçirdim. O çok yetenekli,” diyor Edgar-Jones. “New Orleans'a ilk geldiğimde, film için hazırlık yaparken ona 'Lütfen, bana öğretir misin?' diye sordum. Birkaç kabuk çizdik. Şehir Parkı'na gittik ve bana tek bir kâğıdı katlayarak nasıl güzel bir tüy yapabileceğimi gösterdi. Oldukça güzeldi.”

Kya'nın hayatına giren ilk romantik ilişki, erkek kardeşi Jodie'nin çocukluk arkadaşı olarak tanıdığı Tate Walker. Kya'nın erkek kardeşi Jodie tacizci babalarını terk etmeden önce Tate ile tanışmışlardı. Şimdi önünde parlak bir gelecek olan Tate, Kya ile bir flört oyununa başlar.

Tate Walker'ı oynayan Taylor John Smith, “Küçükken Kya ve Tate tüy aramayı severdi” diyor. “Annesinin ve kız kardeşinin ölümünden sonra Tate, yaşamına devam etmeye karar verir

ve Kya'nın hoşuna gideceğini düşündüğü tüyler bulunca, Kya'yı cezp etmek için onları bir ağaç kütüğüne bırakmaya başlar. Kya da Tate'in bulması için karşılığında tüy bırakır ve doğa sevgileri üzerinden gelişen bu hediyeleşme onlar için bir oyun haline gelir ta ki yanlışlıkla yolları kesişene kadar, oynadıkları oyun biter ve ilişkileri başlar.”

Tate, Kya'nın okuma yazma bilmediğini öğrenince ona bunu öğretmeye karar verir. Smith, “Tate ve Kya için ilk unutulmaz anlardan biri, bir ağaç kütüğünün üzerinde oturup alfabeyi gözden geçirdikleri zamandır” diyor. “Kya'nın kendi kendine okumayı ve yazmasını sağlamak, Kya'ya yeni olasılıklarla dolu bir dünyanın kapılarını açar ve Tate ve Kya'yı birbirine bağlar. Kya okumayı ve yazmayı öğrendiğinde, bataklıktaki keşifleriyle ilgili belgelemek istediği her şeyi kayıt altına alabilir.”

Edgar-Jones, "Bu, Tate'in Kya'ya verdiği en büyük hediyelerden biri" diyor. “Kya hayatında ilk kez, doğal dünyaya dair gözlemlerini yazıya dökabiliyor ve onları kaybolmayacak şekilde kayda geçirebiliyor. Ve öğrenme süreci boyunca, Tate ve Kya'nın arkadaşlıkları aşka dönüşür.”

Smith'e göre, yönetmen Newman aşkı masalsi bir şekilde perdeye taşıyor. “Kaygısız ve meraklıdır, Tate ve Kya kendilerini keşfetmenin yanı sıra karşısındakinin de kim olduğunu ve karşısındakinin kendi yaşamlarında nasıl bir boşluğu doldurduğunu da öğrenmektedirler.” diyor. "İkilin bataklıktaki ve balık avında ve özellikle çınar ağacında birbirleri hakkında keşfettiği çok fazla şey var.”

Tate'in üniversiteye gitme zamanı geldiğinde Tate, Kya'ya geri döneceğine söz verir. Ancak Tate önünde parlak bir gelecek olan genç bir adamdır ve kendisine yazın gerçekleşecek bir araştırma gezisi önerildiğinde bir seçim yapar. Kya'nın Tate'in yokluğunu bir ayrılık olarak gördüğünü fark ettiğinde, Tate yıllarca sürececek bir pişmanlıkla dolup taşar. Smith, “Kya'ya ilerde neler yapıldığı düşünüldüğünde Tate'nin Kya'ya yapabileceği en kötü şeyin o yaz kasabaya dönmek olduğu gözüküyor.” diyor.

Kya'nın hayatındaki boşluğu dolduran kişi, hakkında birçok soru olan vahşi Kya'yı merak eden Chase Andrews'dir. Chase rolünü oynayan Harris Dickinson, "Kya kasabada her zaman doğanın çok kaba ve korkutucu bir bölümünde yaşayan dışlanmış, hayvan benzeri bir yaratık olarak tanımlandı" diyor. "Bence Chase'i Kya'ya bu kadar çeken şey, Kya'nın gizemli olması – kanımca insanlar genellikle anlayamadıkları şeylere ilgi duyuyorlar. Kasabadaki kızların çoğu Kya kadar ilgi çekici bir karaktere sahip değil ve Kya ilgili her şey - zekâsı, düşünceli olması, geçmişi, derinliği, travması - Chase'in ilgisini çekiyor, onu korkutuyor ve heyecanlandırıyor. Kya ile birlikte olmak, Chase'in yeni bir Chase olmasına, kasabasının ve ailesinin onu sınırladığı halinden başka bir insan olmasına izin veriyor."

Yönetmen Newman, aktörün karaktere derinlikli yaklaşımı nedeniyle Dickinson'ı seçmek konusunda motive olduğunu aktarıyor. Newman, "Harris Dickinson'ın Chase için yaptığı okumaları gördüğümde, 'Vay canına, bu karaktere ne kadar da derinlik katıyor' diye düşündüm" diyor.

"Chase'in Kya'yı sadece bir hedef olarak görmemesi, aynı zamanda ona karşı gerçekten sınırlı da olsa bir sevgi hissetmesi Livi Newman ve benim için önemliydi" diyor senarist Alibar. "Chase gerçekten de Kya ile birlikte yaşayabileceği gibi bir dünyanın var olmasını istiyor ama ne yazık ki Chase zayıf bir karakter ve Tate'in aksine kasabalıların kendisi için belirlediği toplumsal kalıplardan ve onların kendisinden beklediklerinden kurtulamıyor."

Dickinson, "Chase, Kya ile birlikteken daha samimi olabileceğinin farkında çünkü paylaştıkları dünyanın özel olduğunu biliyor." diyor. "Kya ile paylaştığı alanı ve kasabanın oluşturduğu gerçek dünyasını ayrı tutması, korkusunun bir göstergesi. Chase, Kya ile ilişkisinin ifşa olmasını istemiyor. Chase'in Kya Clark yani 'Bataklıkta Büyüyen Kız' ile bir ilişkisinin olması o kadar canını sıkacaktı ki tepkilerle başa çıkamayacaktı. İnsanların tepkisine göğüs gerecek güce, omurgaya ya da karakter bütünlüğüne sahip değil. Ayrıca yalan söylediği bir kız arkadaşı olduğundan ve bu nedenle de ifşa olmak istemediğinden bahsetmiyorum bile."

Kasabada Kya'yı olduğu gibi kabul eden çok az insan var. Bunlardan iki tanesi, Kya'nın bağımsızlığına saygı duyan ve aynı zamanda ona küçük bir gelir ve yardım sağlayan balıkçılık dükkânının sahipleri Jumpin' ve Mabel. Aktris Michael Hyatt, Mabel'i, Sterling Macer, Jr. ise Jumpin' oynuyor

“Sevgi dolu biri olan Mabel, Kya’nın sevgiye olan ihtiyacını görür görmez anlar ve onu kucaklar ve ayrı yaşaması gerekse de onu kendi evlatlarından biri olarak kabul eder” diyor Hyatt. "Bir dereceye kadar Mabel ve ailesi, ırkçı Jim Crow yasalarına uymak zorundadır, Kya’nın Mabel ile aynı yerde bulunması o ırkçı yasalardan birine aykırıdır, beyazlar ve siyahlar yan yana gelmeyecektir. Ancak gerçek şu ki saygı duymamız gereken daha büyük şeyler var, insani içgüdüler önce gelir, ruhumuz önce gelir ve nerede yardıma ihtiyacı olan biri görürsek ona yardım etmeliyiz.”

Hyatt, Mabel'in Kya'ya bir tür yakınlık hissettiğini söylüyor. “Her insan bir düzeyde dışlanmış olmakla, 'öteki' olmakla ilişki kurabilir. Hayatta üzüntü ve acı var, ama huzur ve neşe de var; başkalarının kurallarına göre yaşamamak için kendimize izin vermenin güzelliği” diyor. Kya’nın Şarkı Söylediği Yer’in konusu tam da bununla ilgili. Kya'nın en basit, en güzel şeylerle bağlantı kurarak bulduğu saf sevgi ve neşe... Aksi takdirde tüm kurallara uysaydın tamamen görmezden gelinirdin. Kya’nın çemberin dışına çıkmaya cüret ettiği için hayatının ne kadar zenginleştiğine bakın.”

Macer de benzer şekilde düşünüyor. Macer, "Jumpin', Kya'ya karşı bir yakınlık hissediyor çünkü Kya bir yabancı ve Jumpin' kesinlikle bir yabancı olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor" diyor. "1950'lerin başında Kuzey Carolina'da bir dükkân sahibi olan - dünyanın küçük bir parçasına sahip olan - siyahî bir adam olmak, bu nadir görülen bir durumdur ve bu pozisyondaysanız, bu ayrıcalık sizden kolayca alınabilir. Jumpin' savunmasız biri ve kendisi gibi savunmasız birini gördüğünde ona karşı doğal bir yakınlık hissediyor ve Kya'ya yardım etme arzusu duyuyor. Jumpin' ve Mabel aynı zamanda merhametli ve yardımsever insanlar. Ancak, tarihin belli bir zamanında yaşayan herhangi bir Afroamerikalı'nın olduğu gibi, ikinci sınıf vatandaş olduğunuzda... Evet, Jumpin' kesinlikle Kya ile bir bağ kurabilir.” "Mabel ve Jumpin' için Kya'yı korumak ve kollamak kesinlikle riskli bir durumdu," diye devam ediyor Macer. "Onlar 1952'de siyahî bir çift... Küçük bir beyaz kızı evlerine almak, o

zamandaki toplumun hassasiyetlerini pekâlâ rencide edebilirdi. İki siyah bireyin, uygunsuz veya rahatsız edici biri olarak görülmeden beyaz bir anne ve babanın yerini alabileceği fikri, çok, çok riskli bir durumdu. Jumpin' sahip olduğu herşeyi kaybedilirdi. Hayatlarını ve geçim kaynakları olan küçük dükkânlarını tehlikeye atıyorlardı.”

Macer, Kya'yla Jumpin' ilişkisinin başlangıcında, bahsettiği riskli durumunun Jumpin'in Kya'ya biraz uzak davranmasına neden olduğunu söylüyor... Ama sadece başlangıçta... “Senaryoya göre, genç Kya'nın lohusa anne Mabel'e ne kadar yakın olduğu, Jumpin'in ise biraz çekingen ve bu küçük beyaz kızın hayatına gerçekten dâhil olmak konusunda tereddütte olduğuydu. Çünkü bu olay Jumpin'in tırnaklarıyla kazıyarak elde ettiği her şeyi tehlikeye atabilirdi. Ama küçük kız yaşlı adamın kalbine girmeyi başarıyor.” diyor. "Kya büyüdükçe, o ve Jumpin çok ama çok yakınlaşıyorlar ve bence bu, gerçek baba ve kızlarının da yaşadıklarının tipik bir örneği – kızlar büyüdükçe biraz daha 'babasının kızı' oluyorlar."

Aktris Jojo Regina ilk uzun metrajlı oyunculuk tecrübesini Kya'nın genç halini canlandırarak ediniyor. Senarist Lucy Alibar, genç aktrisin sadece filmin başındaki birkaç sahnede yer almasına rağmen rolünün, izleyicinin karakterin sonrasını anlaması için çok önemli olduğunu ve Regina'nın bu zor işi başardığını söylüyor. Alibar, “Jojo işinin hakkını veriyor.” diyor. “Kya'nın çocukluğunda nasıl bir ruh hali içinde olduğunu resmediyor ve bu sahneler Kya'nın daha sonra kim olacağını anlamak için çok önemli. Livi'nin çocuk oyuncularla çalışmak konusunda inanılmaz bir yeteneği var – böyle bir çalışmaya çok nadir rastladım ve onun Jojo'yu yönettiği sahneleri izleyebilmek bir zevkti.”